

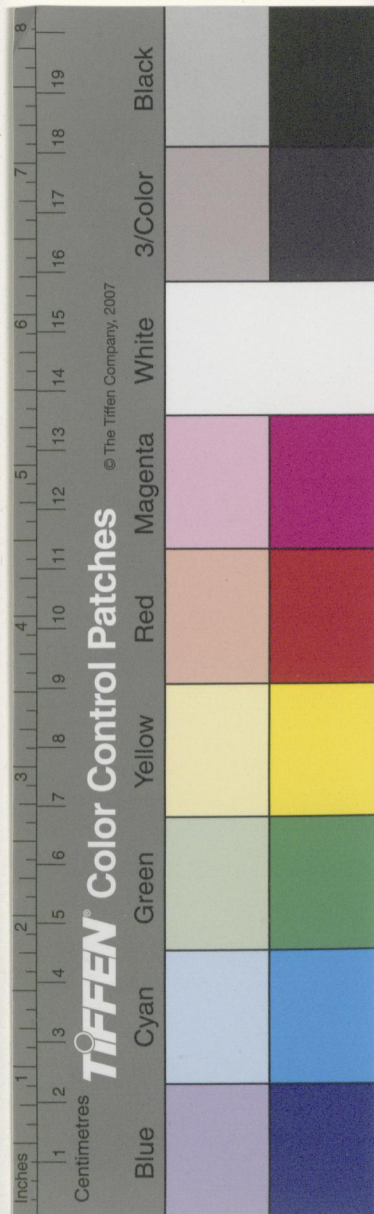
Sto Stockholm den 25 Febr
72.
Du är ju ett färdigt
matta döndag.
Jesu var ALLTID med pappa
och mamma, snickar i fötterna!

God dag, god dag igen, älskade mina älskade!
På ett rosenderödt och briliant lynne, sätter jag
mig ned att skriva det tredje brefet i dag. Eva
sitter bredvid mig, hon påstår att hon skriver så
att fingrarna värka för att hinna få Sofies och
ert brev färdiga till e.m. Vi ha skrivit till syster
Stina också på fyra brev, till Snellmans på fyra och
troligen blir ert äfven på fyra ^{ark.} ~~xxxx~~ Det är försva-
rligt skulle jag tro. Ja, vår correspondence kostar
ej så litet, och alla brev som komma få vi betala
För stycket för, men det göra vi alltid af hjertat
gerna, ty alla vänliga, älskvärda rader kunna
aldrig köpas för dyrt. Ja, om skriva vi här för brim-
kära lifet. Eva puttrar öfver att det går så lång-
samt för henne, jag nämns ike puttra öfver någon-
ting, jag är så ovanligt glad i dag, och så håller
jag ju på med att i tankarna pussa och klappa
min pappa och min mamma. (Utså det går)
(förlätnen släppte)

och följande dag är om sin besökning.
Gästerna var så högt uppsatta af hörsan
Ni ha nu åter två bref att tacka så resligt mycket
för. Det första kom i Onsdags, den 21 det var dateradt
den 11. Det sedan kom igår och var dateradt
19, tänk, knappt 5 dagar hade det varit på vägen,
det kom på f-m. Är det ej otroligt - och roligt?
Igår hade jag äfven bref af Emma Blomqvist, ändtelle-
gen, och det gjorde mig yr af förtjusning. I Onsdags
hade vi bref af Maria, så att vi fått twänne gånger
ä rodt två bref. Nu ha vi så mycket att prata om.
Näk, först vilja vi besöka Tofo"-frågan, emedan
den intresserar oss på det högsta. Skogvillan både
Eva och jag hellre bo på Tofo" än på Kuroön, jag
vet ej, men vi tröfdes der så bra, och vårt kära Gaddbo
skulle vi visst mycket sakna. Om B och E samt
Haggströms skulle bo på Kuro, så finge de vist
tröfligt, men då skulle vi visst aldrig få se moster
Thilda på Tofo". Det är också bra långt emellan.
Om B nu hade talt med Brunnström och fått
honom att separera eller flytta stugan, så vore det
visst en utmärkt skön sak, men äfven annars
skulle jag hellre bo på vårt kära tröfliga Tofo".
Är det ike sannt, att, ehuru det första intrycket
var mycket ofördelaktigare än det af Westersund,
vi likväl tröfdes mycket bättre på Tofo"?

Handiga, snälla bref.
Nu kommer Carolina-frågan i ordningen. Skogvillan
vi bra gärna ha henne till H. fors, men ike dugde
hon till hoarken köksa eller husa der, hon kan ej alls
stärka eller stryka. Annars är hon så utmärkt.
snäll och pröktig och så ansprökslös. Hon är ej
Stockholmska, utan följde med Göransson från
Halland. Hon har nu tjenat för 60 Rdr lön, och
nu när hon flyttar har hon tänkt taga tjenst hos
fru Mankell, densamma som vi hyra pianot af.
Der blir hon ensam, men det är bara två personer
hon beköper tjena. Hon får ej der heller mera än
60 Rdr. Skogvillan hade hon gärna kommit till H. fors,
och hon säger hon ej skulle få ledsamt, men jag
vet ej om mamma ville taga henne då hon ej kan
stryka, det kunde hon väl dock snart lära sig.
Hon skall flytta redan i April, så vi få vara med
om tjenstefolks byte, det blir ledsamt att mista Caro-
lina, och hon tycks nog äfven få ledsamt efter oss.
Det är ännu ej bestämdt om hon kommer till fru
Mankell, så att nog kunde hon ännu säga ifrån.
Hon vore då den ansprökslösaste vi kunde få, och
skulle säkert bli oss varmt tillgifen. Hon är så
hjärtans snäll, och tycker det blir svårt att flytta
härifrån; oaktadt hon ingalunda haft gode ögar här.

Torsdags var en af fräknarna Törnroth här och bad oss så vänligt komma till dem på qvällen, flickorna Nordström skulle komma dit. Vi tackade och lofvade, churu vi hellre skulle gått till Thams med tante, der var knäckt-kalas, och Julie hade några af sin skriftskolekamrater hos sig. Vi gick dock kl. 5 dit och blefvo der till 7, ty Törnroths bodde tyckligtvis i samma hus churu en annan ingång. Vi togo blott hvar sin shawl öfver hufvudet och trippade först tre trappor ner, och så tre trappor upp igen. Fräknarna T. blefvo ej litet förundrade, när vi kommo in så klädda, och sade, "nu märks det att ungdomarna sluppit lös och ej ha sin mamma smä", de blefvo dock lugna när vi sade oss komma direkte från Thams. Nordströms voro då der, och vi tillbragte en så trefflig afton, bara flickor tillsammans. De bo i tre små vackra rum med två garderober, skänk, vind, och två källare, samt vatten och gas, för 320 Rdr. Tänk är det ej ofantligt billigt. Stackars moster Hulda, som ej tycks vilja få rum, här är öfverflöd på vackra billiga våningar. Hansell Brandt bor i 4 rum för 400 Rdr. Attla hyror äro billiga här.

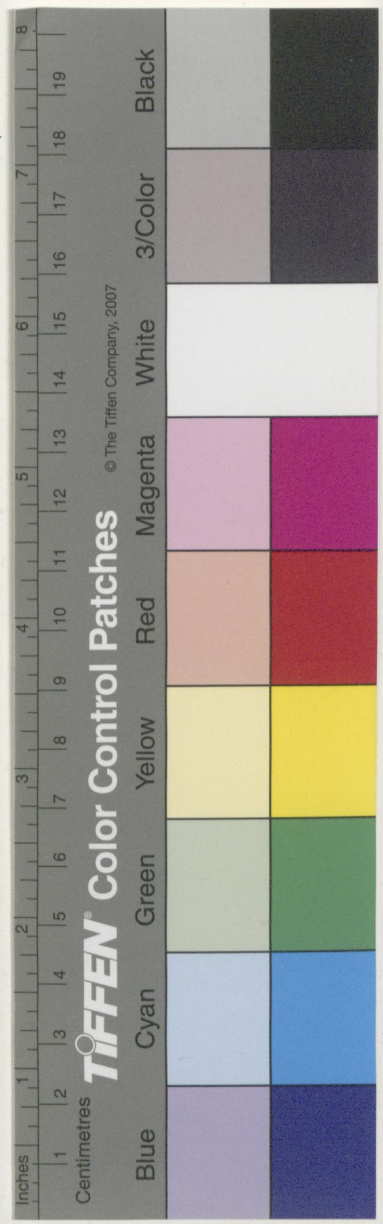

(25.2.1872)

g. öfver att vi följt våra färdiga och vi öfver, det är den största spår med

Mamma frågar om vår tvätt. De två sista gångerna ha vi tvättat hemma. Intet af våra plagg ha kommit bort, vi räkna ju och skrifa upp för hvar gång. Så sällan tvättas här, sednast tvättades det första veckan i Januari, och nu ha vi nästa tvätt den 5-6 Mars. Stilling räcker dock bra till, utom när dukarna för mig, jag hade för de fyra återstående veckorna fyra sådana kvar, men Loa lofvade ge mig en. Skog är kläderna mestendels mera gula och isymmerhet illa strukna, vi sakna så vår Finiffa.

Pappa undrar om vi blifvit mera civiliserade. Nej, det tror jag knappt, vi ha mycket mindre tillfälle här att vara i sällskap med främmade, än der hemma. Jag tror nog att jag är lika blyg, som jag alltid varit. Det fordras bestämdt att man ofta är i sällskap och bland främmade för att nöta bort blygheten, icke försvinner den genom att sitta hemma eller gå till sina mest bekanta. Skog skulle jag mycket önska vi finge se oss litet mera omkring i salongslifost, just för att inte förefalla tafatta och förlägna när vi komma hem. Men i en så enkel familt, som den i hert, ken vi kommit, är det rakt omöjligt att lära sig fint skick och artiga fasoner. — Berättelsen om

Adlerbergs väl roade oss mycket. Det var rätt gjort af fruarna att låta A. S. titet skämmas öfver sin oartighet. Och hur de täcktes knussla med allting, ehuru de hade ett så stort statsanslag. Olga och Mine voro naturligtvis der? — Jag kommer tante ihåg mademoiselle Aeschlemann. Det var på tantes inrådan, som hon tog plats i Finland. — Mamma älskade, tante ber helsa och säga, att om mamma kommer ensam i vår och ville hålla till godo med att dela rum med en af oss, så skulle hon bedja mamma vara så hjertligt välkommen hit, på den tid mamma är i Stockholm. Vi omfattade det förslaget med största förtjusning, älskade lilla mammi, kom, kom och bo här. Vi ha redan så fun-derat hur vi skulle turas om att ligga den ena här på soffan den andra i salongen på soffan och mamma skulle ha min säng! Och tänk hur my-cket billigare resan skulle bli, utom det att vi visst ej här i närheten kunde få rum för mamma, utan vi finge kanske lång väg emellan. Tante säger att det ej blefve det ringaste besvär för henne, om mamma bara ville hålla till godo, hon skulle bli så glad om mamma ville antaga tillbudet. Och vi också

blefve glada, det är säkert. Kom, karaste mütter!!! Och tänk om Mimmi skulle komma hit i vår! Hon skref sist och glunkade titet om att vi visst skulle bli bra förvånade om vi helt plötsligt skulle få se henne i vår. Det vore mer än rysligt roligt. För hvem läser Alma, är det för Herman? Helso Gutti och Ninni så mycket, mycket, vi höra så sällan något från dem. — Och Lasse skall geppa helsa och säga att om han riktigt vill manquera oss, så kan han kalla oss fina Stockholmsdamer, annars be vi att få heta enkla, finska flickor. Stackars moster Olga, som äter mistat en syster, vi finge höra det hos Törnroth. Och stackars de små blinda barnen, hvar skola de få en sådan vän. Jag blef hos Doris bekant med en så söt flicka Olga Boldt, som äfven var lärarinna i blindanstalten, kanske hon nu blir föreståndarinna, men hon är väl för ung. Tack, söta mamma för de gredelinia lapparna, de voro ganska riktigt snitti teckningar. De be-köras ej väl ännu, då jag kunde stoppa det slitna, men går det på nytt sönder, så är väl bäst att sätta en lapp. Få se nu hvad som blir bäst att köpa klädningar här, eller låta sy i H. förs.

— och ha vi uttitt fruso hela dagen och skrifvit, jag har skrifvit & ark, och min fram-
Sista tisdags var vi på den andra abonnerade
kvartett-soiréen. Utmärkt musik exequerades
och roligt var det! — tack mamma älskade, jag är
så bedröfvad öfver att min sång ej alls går framåt,
jag vet ej hvad jag har för en underlig hals, som omöjligt
ej tillåter mig att sjunga som jag skulle och ville. Kan
göra ni er alla fåfänga förhoppningar på att jag skall
kunna sjunga helst litet bättre än förut, jag tror jag
har precis lika svårt som då jag började. Och jag har
dock försökt så och riktigt arbetat mig hos ibland,
men allting är svårt att sjunga och anstränger mig.
Det är för att jag ej från början kommit i den rätta
metoden, nu är det för sent. tack, att jag ej skall
kunna sjunga de enklaste visor ens, det bedröfvas
mig mer än jag kan säga. Anna Blomqvist också
sade att hon hört det jag gått framåt, ack, säg det
ej åt någon, det är ej sannt, och jag får mycket svår-
rare då att någonsång sjunga derhemma om de tro
att jag lärt mig något. Säg hellre att jag ingenting
kan, att jag förlorat den lilla röst jag haft, men
säg ej att jag gör framsteg. tack, det är så ledsamt,
så ledsamt, men jag rår ej för det, jag har nog min-
samt förlått många bittra tårar deröfver, och öfver
min försunnna illusion...

